

E · R · S · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASONSOR

 iute

 Epiim

LIVIKO
— anno 1898 —

 NORDAID

 RADISSON COLLECTION
TALLINN

NORDIC
CATERING

ERSO JÕULU- KONTSERT

FLÖÖT
SUSANNE RULL

HARF
LISANNE RULL

ERSO

DIRIGENT
OLARI ELTS

20 | DETSEMBER
ESTONIA KONTSERDISAAL
2024

**HAHN
MOZART
RAVEL**

erso.ee

 CHEMI-PHARM®

 **SA TALLINNA
LASTEHAIGLA**

 myfitness
world class gym & studios

PAKEND & PRINT
ERSO TOOMASJUS

iute

ERSO PEASPONSOR

ELAV INSPIREERIV RIKASTAV

Eesti muusikat viivad üheskoos maailma ERSO ja fintech lute

ERSOga on võimalik koos kasvada.
Meid seob otsing ja inspiratsioon.
Nii ERSO kui ka lute püüdleval alati
tiptaseme poole.

- TARMO SILD
lute juht ja kaasasutaja

E · R · · O

ERSO JÕULUKONTSERT

SUSANNE RULL flööt
LISANNE RULL harf
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Kontsertmeister Triin Ruubel
Dirigent OLARI ELTS

kell 19 – sümfooniakontsert

SUSANNE RULL flööt
LISANNE RULL harf
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Kontsertmeister Triin Ruubel
Dirigent OLARI ELTS

Reynaldo Hahn (1874—1947)

Avamäng muusikalisele komöödiale „Mozart“ (1925)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756—1791)

Kontsert flöödile, harfile ja orkestrile KV299/297c (1778)

Allegro

Andantino

Rondeau. Allegro

vaheaeg

Maurice Ravel (1875—1937)

Süit „Minu hane–ema“ („Ma Mère l'Oye“, 1910/1911)

Pavane de la Belle au bois dormant. Lent

Petit Poucet. Très modéré

Laideronnette, Impératrice des pagodes. Mouvement de marche

Les entretiens de la Belle et de la Bête. Mouvement de valse modéré

Le jardin féérique. Lent et grave

Wolfgang Amadeus Mozart (1756—1791)

Sümfoonia nr 34 C–duur KV338 (1780)

Allegro vivace

Andante di molto (più tosto Allegretto)

Finale: Allegro vivace

Kontserdist teevad otseülekande Klassikaraadio ja ERSO TV (erso.tv), salvestisi saab ka järelkuulata ja –vaadata.

Reynaldo Hahn (1874—1947)
Avamäng muusikalisele komöödiale
„Mozart“ (1925)

Reynaldo Hahn oli Venetsueelas sündinud, kuid Prantsusmaal elanud hispaania ja saksa juudi päritolu helilooja, kes noorena kirjutas peamiselt prantsuskeelseid klaverisaatel laule (*mélodie*). Need sarnanevad stiililt tema õpetaja Jules Massenet' omadele ning on kirjutatud tuntud prantsuse poeetide tekstidele, nagu Victor Hugo, Théophile Gautier ja Paul Verlaine. Pärast esimest maailmasõda, mil nõudlus *mélodie*'de vastu vähenes, keskendus ta peamiselt lavamuusikale: ooperitele, operettidele, ballettidele, näidendimuusikale ning muusikalistele komöödiatele.

Reynaldo Hahn

Neist viimasesse žanrisse kuulub ka 1925. aastal valminud „Mozart“, millest tänasel kontserdil kõlab avamäng. Muusikaline komöödia jutustab loo Mozarti reisist ja seiklustest Pariisis 1778. aastal. Kuigi see reis leidis ka tegelikult aset, on süžee siiski väljamõeldis. Libreto autor on prantsuse näitleja ja näitekirjanik Sacha Guitry, kes ise Hahnilt teose tellis ning täitis esietendusel ka parun Grimmi rolli. Mozarti osa täitis aga hoopis Guitry naine, kuulus laulja Yvonne Printemps. Muusikalises komöödias vahelduvad rohked sõnalised dialoogid aariatega, kusjuures sõnalisi rolle esitatakse tihti muusika saatel ning suur osa Hahni kirjutatud muusikast, sealhulgas ka avamäng, on Mozarti muusika stilisatsioon. Teose ettekanded olid menukad nii Pariisis kui ka Londonis, mistõttu viis Guitry „Mozarti“ lähiaastatel veel Broadwayle, Bostonisse ja Montreali.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756—1791)
Kontsert flöödile, harfile ja orkestrile KV299/297c (1778)

Kui Wolfgang Amadeus Mozarti lapsepõlv möödus valdavalt reisides, siis 1773. aastal, pärast kolmandat käiku Itaaliasse jäi tollal 17-aastane Mozart lõpuks mõneks ajaks sünnilinna Salzburgi paikseks. Ta asus tööle õukonnamuusikuna Salzburgi peapiiskopi kapellis, mille kapellmeister oli tema isa. Seal töötades sai ta luua väga erinevaid teoseid, kuid kõige enam ehk instrumentaalkontserte —

mõne kuu jooksul valmisid tema kõik viis viiulikontserti, millest vähemalt kolm on tänaseni viuldajate põhi-repertuaaris. Kuid peapiiskopi juures töötades valmis ka tema Es-duur klaverikontsert, mida on peetud Mozarti läbimurdeteoseks. Ometi oli ta õukonnas rahulolematu, sest palk oli väike ning olukorras, kus Mozart oleks soovinud luua oopereid, suleti õukonnateater. Nii ütles Mozart 1777. aastal töökoha üles ning läks koos emaga Münchenisse, Augsburgi ja Mannheimi, lootuses leida sobivam ametikoht. See ei õnnestunud ning järgmisel aastal liikus ta edasi Pariisi, kuhu jäi seitsmeks kuuks. Mozarti

Wolfgang Amadeus Mozart

sõber, flöödivirtuoos Johann Baptist Wendling oli heliloojale öelnud, et Pariis on veel ainus koht, kus on võimalik saada rikkaks ja kuulsaks. Seda eriti Mozartil, „kelle sulest võis sündida mis iganes“.

Wendling tutvustas Mozartit hertsog Adrien-Louis de Bonnières'ile, kelle tütrele hakkas Mozart andma kompositsioonitunde. Hertsog mängis flööti ning tema tütar Marie-Louise-Philippine harfi, kusjuures Mozart oli mõlema mängija oskustest vaimustuses. Nii pole üllatus, et Mozart kirjutas Pariisis kontserdi flöödile, harfile ja orkestrile. Harf oli tol ajal pillina veel arengujärgus, see ei kuulunud orkestrisse ning seda peeti pigem „näpitaavaks klaveriks“. Kui 19. sajandil kirjutati harfile ja flöödile (ennekõike ilma orkestrisaateta) palju muusikat, siis Mozarti ajal oli selline kombinatsioon väga harv. See kontsert jäigi ainsaks teoseks, kus Mozart harfi kasutab.

Teost on peetud kergema vaimuga kõrgklassi teoseks ning selle kirjeldamiseks on kasutatud ka sõna *galanterie*, mis Mozarti ajal tähistas moepala, aga seda pigem negatiivse varjundiga. Žanriliselt sarnaneb kontsert kõige rohkem *sinfonia concertante*'le, mis oli tole ajal Pariisis kõige menukam žanr. Soolopartiid pole väga keerulised, kuivõrd need on kirjutatud harrastusmuusikutele. Küll aga on Mozart kirjutanud harfipartiisse 5- või 10-noodilisi motiive, mis sobivad pigem klaveril mängimiseks, kuivõrd harfimängijad kasutavad mängimisel üldiselt vaid mõlema käe nelja esimest sõrme. Flöödipartii läheb aga harjumatult madalale, sisaldades c-nooti, mis oli tole aja flöötide ulatusest väljas, aga mida sai mängida lisaklappidega pilliga, mille hertsog oli endale Inglismaalt

leidnud. Teos on kolmeosaline, traditsioonilise vormiga kiire–aeglane–kiire. Esimene osa algab unisooniga, mis ei ole juhus. Mozart oli teadlik, et selline võtte ühe orkestriteose alguses meeldib just Pariisi publikule. Aeglane osa on idülliline. Puhkpillid siin ei mängi, küll aga rikastas Mozart keelpilliorkestrit, jagades violarühma kaheks iseseisvaks partiiks. Viimane osa on vormilt rondo, kus algusosa kordub refräänina mitu korda, kuid stiililt sarnaneb see prantsuse õukonnatantsule gavotile.

Maurice Ravel (1875–1937) **Süit „Minu hane–ema“ (1910/1911)**

Prantsuse helilooja Maurice Ravel polnud abielus ning tal polnud lapsi, aga ta imetles nende piiritut fantaasiat. Samuti tegeles ta oma sõprade lastega. Nende seas olid Mimi ja Jean Godebski, kelle isa oli skulptor Cyprian Godebski. Mimi on hiljem meenutanud:

„Seadsin end tema sülle ja ta alustas väsimatult: „Elas kord...“ Ta jutustas meile lugusid nagu „Kaunitar ja koletis“ ja „Pagoodide inetu keisrinna“ ning ennekõike väikese hiire seiklused, mille ta ise välja mõtles. Ma naersin selle viimase loo üle väga palju, aga tundsin siis kahetsust, sest pidin tunnistama, et lugu oli väga kurb.“

Maurice Ravel

Mimi ja Jean, olles vastavalt 10- ja 8-aastased, olid hiljuti alustanud klaveriõpinguid ning Ravel soovis neile midagi kirjutada. Nii valmiski 1910. aastal viieosaline süit klaverile neljale käele „Minu hane–ema“. Vana prantsuse kombe kohaselt nimetatakse nõnda lapsehoidjat, kes jutustab lastele muinasjutte. Juba järgmisel aastal orkestreeris Ravel terve süidi, lisas sellele osi ning sellest sündis ballett, mis esietendus 1912. aasta alguses.

Süidi lood sarnanevad muinasjutule „Uinuvast kaunitarist“. Teose avaosa, vaid 20 takti pikk „Uinuva kaunitari pavaan“ jutustab printsessist, kes torkab endale kogemata värtnaga sõrme ning langeb sügavasse unne. Tema juures olev vanaeit aga muutub heaks haldjaks, kutsub teenijad ja käsib neil lõbustada printsessi unenägu. Nii ongi kõik järgnevad lood, mida Ravel muusikas kujutab, printsessi unenäod.

Teine osa kujutab muinasjutulises metsas rändavat pisikest mehikest („Pöialpoiss“). Ta poetab maha leivaraasukesi, et leida hiljem kodutee. Suureks imestuseks ei leia ta aga hiljem tükikestki, sest linnud sõid ära viimsegi kübeme. Muusika staatiline rütmikus viitab mehikese sammudele, kõrges registris viiulid ning flööt imiteerivad linde, kusjuures flöödi mängitud käo kukkumine on väga selgelt äratuntav. Oboe ja inglissarve partii viitavad aga mehikese nutule.

Kolmandas osas („Lollike, pagoodide valitsejanna“) on peategelaseks tillukesed hiina portselanist kujukesed. Nende keisrinna läheb suplema, samal ajal kui õukondlased laulavad ja mängivad tema meeleheaks pisikesi pille, mis tehtud pähkli- ja mandlikoorest. Süžeeest tingituna on Raveli muusika siin tugevalt hiinapärase (sh tänu pentatoonikale) ning orkestratsiooni muudavad värvikamaks tšelesta, harf ja kellamäng.

Neljas osa („Kaunitari vestlus koletisega“) on dialoog kaunitari ja koletise vahel. Kaunitar lausub koletisele, et kui vaatab tema head südant, siis ei tundugi too inetu. Koletis on meelitatud, kuid on kindel, et kaunitar ei nõustu iialgi saama tema kaasaks ja temal jääb üle vaid surra. Kaunitar ei taha lasta koletisel surra ning nõustub saama tema naiseks. Headuse ja armastuse võlujõul muutub koletis printsiks. Muusikas täidab kaunitari osa klarnet ning koletise osa kontrafagott.

Viiendas osas („Võluaed“) äratab prints printsessi ning ärgates jõuab ta kaunisse võluaeda. Osa lõppedes kõlavad pidulikud fanfaarid ja pulmakellad.

Raveli biograafi Alexis Roland-Manueli sõnul näitab teos Raveli salapärast sügavat olemust:

„„Minu hane-ema“ kujutab [---] ühe lapse hinge, kes pole kunagi lahkunud haldjamaalt, kes ei tee vahet loomulikul ja tehnilikul ning kes näib uskuvat, et kõike saab ette kujutada ja materiaalses maailmas tõeliseks teha, nii et kõik tundub endiselt eksimatult loogiline.“

Wolfgang Amadeus Mozart (1756—1791)

Sümfoonia nr 34 C-duur KV338 (1780)

Pärast Augsburgi–Mannheimi–Pariisi–Müncheni reisi naasis Mozart Salzburgi peapiiskopi õukonda. Kuigi tema uus töökoht — õukonnaorganist — oli oluliselt paremini tasustatud, siis Mozartile seal siiski ei meeldinud. Talle ei sobinud, et õukonnas oli kirikumuusika nii tähtsal positsioonil, samuti oli Salzburg tema jaoks provints, pealegi veel ilma ooperiteatrita. Ta jäi Salzburgi vaid pooleteiseks aastaks ning sümfoonia nr 34, mis valmis augustis 1780, oli tema viimane Salzburgis kirjutatud sümfoonia.

Jaanuaris kolis Mozart Viini ning võttis sümfoonia käsikirja kaasa. Sealne esiettekanne oli piisavalt edukas ja ta suutis teose maha müüa. Trükk avaldati sümfoonia siiski alles pärast helilooja surma. Teos on kolmeosaline, mis tol ajal polnud veel haruldane, kuigi enamjaolt olid ka siis sümfooniad juba neljaosalised. Küll aga pole selge, kas kolmeosaline vorm oli taotluslik. Sümfoonia käsikirjas on esimese osa viimase lehekülje pöördel 14 takti menuetti (kuigi tavaliselt tuleb menuett pärast teist, mitte esimest osa). Mozart on need 14 takti maha tõmmanud ning sellele järgnevad leheküljed välja rebinud. Võib vaid oletada, et välja rebitud lehtedel oli kirjas ülejäänud menuett.

Sümfoonia algab särava ja tseremoniaalse fanfaariga — levinud, lausa klišeelik võte toleaegsete C-duursete sümfooniade alguses. Mozart kirjutas piduliku fanfaari ka ooperite „Cosi fan tutte“ ja „Tituse halastus“ avamängudesse — ka need on mõlemad C-duuris. Teises osas on esile tõstetud selle õrna ja läbipaistvat kõla ning seda on nimetatud ka „õiseks romansiks“. Sarnaselt flöödi- ja harfikontserdile on Mozart ka siin jaganud violarühma kaheks iseseisvaks partiiks (kuid jätnud jagamata teiste pillide partiid). Õrnust annab juurde ka orkestratsioon: puhkpillidest mängib vaid fagott. Samuti on iga partii juurde kirjutatud *sotto voce* — „poolle häälele“. Kolmas osa on kiire ja energiline, mille puhul on sarnasusi leitud nii itaalia kiire tantsu tarantellaga (eriti kasutatud rütmikujundite poolest) kui ka briti saartelt pärit džiiigiga. Sarnaselt sümfoonia algusele puuduvad siin selged meloodiad ning osa on raugematult energiline algusest kuni lõpuni. On lausa imestatud, et Mozart Salzburgi väidetavalt puisele publikule (kelle kohta ta ise ütles „lauad ja toolid“) midagi niisugust kirjutas.

Pärtel Toompere

ERSO SOODUS- MÜÜK

 iute
ERSO
PEASPONSOR

pileti keskus
Powered by **sviby**

Piletikeskuse kood:
KINGIELAMUSI

10.—24. detsembrini
ERSO valitud kontsertide
piletid **30% soodsamad***

*sooduskood ei kehti järgmistele kontsertidele:

„Elt, Faust ja Šostakovitš“, „Desert Music“, „Prantsuse värvid“, „Mozart ja Beethoven“, „Neeme Järvi ja kevadklassika“ ning „Hooaja lõppkontsert“

SUSANNE RULL on flötist, kelle muusikutee algas juba kaheaastaselt Maire Eliste muusikakoolis. Flöödiõpinguid alustas ta 2010. aastal Raivo Peäske juhendamisel, kelle juures õppis ta kuni 2022. aastani. Aastatel 2020–2022 täiendas ta end Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia noorteosakonnas Mihkel Peäske käe all. Alates 2022. aastast õpib Susanne Sibeliuse akadeemias Petri Alanko flöödiklassis. Susanne on osalenud paljude mainekate flötistide meistrkursustel, teiste seas Renate Greiss-Armini, Mathias Allini, Julien Beaudimenti, Kersten McCalli, Ulla Miilmanni, Wally Hase, Andrea Lieberknechti ning Anna Garzuly-Wahlgreni juhendamisel.

Lisaks on ta edukalt esinenud mitmetel konkurssidel, festivalidel ja tegutsenud orkestrandina erinevates koosseisudes. 2023. aastal esines Susanne solistina festivalil Kratt. Tema silmapaistev esitus pälvis Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri peadirigendi Olari Eltsi eristipendiumi. Lisaks soolokarjäärile teeb Susanne tihedat koostööd oma harfimängijast õe Lisanne Rulliga. Koos on nad esinenud mitmetel festivalidel ning saavutanud edu nii kontserdilavadel kui ka konkurssidel.

LISANNE RULL alustas harfiõpinguid 7-aastaselt Eda Peäske juures, kelle käe all lõpetas ta Tallinna Muusikakeskkooli kuldmedaliga. Alates 2022. aastast õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Sivan Mageni juhendamisel. Lisanne on mitmete rahvusvaheliste konkursside laureaat, sh saavutanud *grand prix* konkursil International Academic Music Competition „Jurmala 2021“. Ta on osalenud festivalidel, sh Kratt ja In Corpore, ning mänginud mitmete orkestrite koosseisus, nende seas Eesti Festivaliorkestris, Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, Vanemuise sümfooniaorkestris, Sinfonietta Rīgas, Eesti Sinfoniettas ja Pärnu Linnaorkestris. Aastast 2023 on ta kaastegev Eesti Draamateatri

lavastuses „Vend Antigone, ema Oidipus“. Lisanne on tegev nii solisti kui ka kammermuusikuna. Aastaid on koos mängitud kaksikõe Susannega, kellega koos on edukalt osaletud konkurssidel ning festivalidel.

E · R · S · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

**KONTSERDIPILETI ESITAMISEL
ON MEKK RESTORANIS
SOOMAA TERVITUSJOOK
TOIDU KÕRVALE TASUTA.**

Pakkumine kehtib 2024/25 kontserdihooyal.

RESTORAN JA BAAR

MOODNE EESTI KÕOGIKUNST

MEKK RESTORAN JA BAAR

Rävala pst 3, 10143 Tallinn, Estonia

www.restoranmekk.ee

Olari Elts © Kaupo Kikkas

OLARI ELTSI kirk eristuvate ja ülleidlike kontserdikavade loomise vastu on talle rahvusvahelisel muusikaareenil suurt tunnustust toonud. Tema ametiaeg Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri kunstilise juhi ja peadirigendina sai alguse 2020. aastal.

Elts on olnud paljude tuntud orkestrite külalisdirekt — nende hulka kuuluvad näiteks Leipzigi Gewandhaus-orkester, Soome Raadio Sümfooniaorkester, Taani Rahvusorkester, Rotterdami Filharmooniaorkester, Hollandi Raadio Sümfooniaorkester, BBC Sümfooniaorkester, Birminghami Linnaorkester, Prantsuse Raadio Sümfooniaorkester, Prantsuse Rahvusorkester, Lyoni Rahvusorkester, Luksemburgi Filharmoonikud, Budapesti Festivaliorkester, Québeci Sümfooniaorkester, Yomiuri–Nipponi Sümfooniaorkester, Souli Filharmooniaorkester ja Melbourne'i Sümfooniaorkester.

Talle meeldib koostööd teha selliste solistidega nagu Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Brett Dean, Isabelle Faust, Alban Gerhardt, Martin Grubinger, Martin Helmchen, Stephen Hough, Lucas ja Arthur Jussen, Kari Kriikku, Karita Mattila, Aleksander Melnikov, Daniel Lozakovich, Baiba Skride, Simon Trpčeski ja Antoine Tamestit.

Hooajal 2024/25 naaseb Elts Soome Raadio Sümfooniaorkestri ette keeruka kavaga, mis koosneb Mendelssohni, Ernest Pingoud' ja Peter Maxwell Daviese helitöödest ning Federico Perotti uuest orelikontserdist. Lisaks naaseb Elts sellel hooajal Staatskapelle Weimari, Sinfonietta Rīga kammerorkestri ja Oulu Sümfooniaorkestri ette, kus dirigeerib Pärdi,

Raveli, Sibeliuse, Straussi, Stravinski ja Tšaikovski teoseid. Mujal maailmas debüteerib Elts Dublini Uue Muusika Festivalil, kus tuleb esitusele Unsuk Chini ja John Buckley uutest kompositsioonidest koosnev programm. Samuti debüteerib ta Taipei ja Xi'ani sümfooniaorkestritega, liitub Sakari Oramo kutsel Sibeliuse Akadeemia Sümfooniaorkestriga ning juhatab Tiroomi Sümfooniaorkestrit Innsbruckis Austrias. Lisaks kontserdisarjadele Eesti Riikliku Sümfooniaorkestriga Tallinnas toob Elts koostöös Eesti Draamateatriga taas lavale tunnustust leidnud etenduse „Macbeth“ ning pärast hiljutisi edukaid rahvusvahelisi tuure Suurbritannias, Saksamaal ja Prantsusmaal lõpetab 2024/25. hooaja ringreisiga Soomes.

Kaasaegsete Balti heliloojate poolehoidjana on Elts välja andnud Heino Elleri „Sümfooniliste poemide“ plaadi ning ka tema viiulikontserdi Baiba Skride ja Eesti Riikliku Sümfooniaorkestriga. Samuti leidsid kriitikute seas laialdast tunnustust plaadid, mille ta andis välja koostöös Ondine'iga — Erkki-Sven tүүri teosed Tapiola Sinfonietta esituses, sealhulgas violakontsert Lawrence Poweriga, Tүүri viies sümfoonia ning akordionikontsert „Prophecy“ Helsingi Filharmooniaorkestriga. 2016. aastal välja lastud Brahmsi muusika seadete album (Glanert, Berio) Helsingi Filharmooniaorkestriga pälvis samuti palju kiidusõnu. Eltsi diskograafia hõlmab Borgströmi ja Šostakovitši viiulikontserte Eldbjørg Hemsingi ja Viini Sümfooniaorkestriga ning hiljutisi albumeid Kalevi Aho muusikaga, mille ta salvestas koos Antwerpeni Sümfooniaorkestri ja Kymi Sinfoniettaiga BISile. Tema hiljutisim projekt on uus plaat, millel Oslo Filharmooniaorkester esitab auhinnatud Norra helilooja Øyvind Torvundi töid.

Elts on jätnud oma jälje ka ooperile, olles dirigeerinud näiteks „Jevgeni Oneginit“, Mozarti „Don Giovanni“ ja „Idomeneot“ ning Berlioz'i „Fausti needmist“. Žanre ületades viis Elts Mendelssohni muusikat ja Shakespeare'i „Suveöö unenägu“ kombineeriva muusikalise etenduse „Pööriöö uni“ Berliini Konzerthausi lavale koos Tallinnas tegutsenud teatriga NO99. Bernsteini 100. juubeli puhul esitas Elts Luksemburgi Filharmooniaorkestriga muusikat filmist „On the Waterfront“.

Aastatel 2007–2020 oli Olari Elts Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri peaküralisdirigent ning aastatel 2011–2014 Helsingi Filharmooniaorkestri peaküralisdirigent. Aastatel 2006–2011 oli ta Bretagne'i Riikliku Orkestri kunstiline juht, aastatel 2007–2010 Šoti Kammerorkestri peaküralisdirigent ning aastatel 2001–2006 Läti Riikliku Sümfooniaorkestri peadirigent.

Muuseumikaart -15%!

Vaid muuseumikaardiga saad sa aasta jooksul külastada **piiramatult ja tasuta** 120+ muuseumi ja elamuskeskust üle Eesti!

- koodiga „**ERSO**”
- on muuseumikaart vaid **55.25 €** (täishind 65 €)
- kood kehtib muuseumikaardi ostmiseks ja pikendamiseks, ei kehti kinkekaardile
- **muuseumikaart.ee/osta**

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER (ERSO) on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 98. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi.

ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. 2023. aasta mais toimus orkestri esimene kontserdireis Suurbritanniasse, kus kahe nädala jooksul anti 11 kontserti. 2022. aastal esineti Olari Eltsi juhatusel Nürnbergis, Münchenis ja Pariisis. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Elts Poolas rahvusvahelisel Kesk- ja Ida-Euroopa muusikafestivalil „Eufonie“. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier’ muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinum Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gertsji juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholmi Berwaldhallen jt.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent Paavo Järvi), värskemad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poeemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapremia ERSO–le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärase koostöö on ERSO–l selliste mainekate plaadifirmadega nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici.tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri live-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

Peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts

Eluaegne aupeadirigent Neeme Järvi, **kunstiline nõustaja** Paavo Järvi

Koosseis 20. detsembril 2024

I VIIUL

Triin Ruubel
Marge Uus
Kätlin Ivask
Nina Kawaguchi
Kirti–Kai Loorand
Astrid Muhel
Tõnis Pajupuu
Kaiu Talve
Andrus Tork
Tarmo Truuväärt

II VIIUL

Kaido Välja
Kadi Vilu
Toomas Hendrik Ellervee
Kristel Kiik
Kristjan Nõlvak
Mari–Katrina Suss
Maaren Vihermäe
Annelize Vlasenko
Helen Västrik

VIOOLA

Rain Vilu
Liina Žigurs
Helena Altmanis
Juhan Palm–Peipman
Liisi Rusnak
Kristiina Välja

TŠELLO

Māra Botmane
Villu Vihermäe
Riina Erin
Katrín Oja
Lauri Toom
Maris Vallsalu

KONTRABASS

Mati Lukk
Janel Altroff
Imre Eenma
Xiaonan Nie

HARF

Sara Siria D'Amico

FLÖÖT

Mihkel Peäske
Janika Lentsius

OBOE

Aleksander Hännikäinen
Tõnis Traksmann

KLARNET

Soo–Young Lee
Taavi Orro

FAGOTT

Kristjan Kungla
Kaido Suss

METSASARV

Mattias Vihmann
Kalle Koppel

TROMPET

Mart Kivi
Ivar Tillemann

TIMPANID

Adam Jeffrey

LÕÖKPILLID

Vambola Krigul
Lauri Metsvähi
Terje Terasmaa

KLAVER / TŠELESTA

Kärt Ruubel

SA ERSO juhatuse liige

Kristjan Hallik

Produtsent

Daily Trippel

Orkestri mäenedžer

Marko Metsaru

Partnersuhete ja müügijuht

Signe Vaiknemets

Maine- ja kommunikatsioonijuht

Kärt Ruubel

Toimetaja

Anita Maasalu

Noodikoguhoidja

Mariell Aren

Disainer

Norman Orro

Personalijuht

Piret Veensalu

Pillilao juhataja

Egert Leinsaar

Kammer- ja noorte projektide produtsent

Taavi Orro

Lavameistrid

Jüri Korjus
Kristjan Lume
Heiki Zvorovski

ERSO TÄNAB TOETAJAJD

ERSO
PEASPONSOR

KONTSERDISARJAJE TOETAJAJD:

KOOSTÖÖPARTNERID:

RESTORAN JA BAAR

MOODNE EESTI KÖÖGIKUNST

"Räägime oma lugu toidu kaudu, kasutades vanavanemate tehnikaid, teadmisi ja traditsioone, ning esitame selle kaasaegses võtmes."

*Rene Uusmees,
Hotelli Radisson Collection Tallinn
ning MEKK Restorani ja Baari
peakokk*

Rene Uusmees

MEKK RESTORAN JA BAAR

Rävala pst 3, 10143 Tallinn, Estonia

www.restoranmekk.ee

KUTSUME KUULAMA

ELTS, FAUST JA ŠOSTAKOVITŠ

R, 10. JAANUAR KELL 18 (EELKONTSERT) JA KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Dmitri Šostakovitš. Viulikontsert nr 2 cis–moll, op. 129

Dmitri Šostakovitš. Sümfonia nr 4 c–moll, op. 43

ISABELLE FAUST viiul, ERSO, dirigent OLARI ELTS

HENRI CHRISTOFER AAVIK JA BEETHOVEN

N, 6. VEEBRUAR KELL 13 (SÜMFOONILINE LÖUNA)

R, 7. VEEBRUAR KELL 19, ESTONIA KONTSERDISAAL

Giovanni Paisiello. „Sinfonia funebre“

Wolfgang Amadeus Mozart. Klaretikontsert A–duur, KV 622

Ludwig van Beethoven. Sümfonia nr 2 D–duur, op. 36

SÉRGIO PIRES klarnet, ERSO, dirigent HENRI CHRISTOFER AAVIK

SÉRGIO PIRES

L, 8. VEEBRUAR KELL 18, MUBA SUUR SAAL

Wolfgang Amadeus Mozart. Serenaad B–duur („Gran partita“), KV 361

GUIDO GUALANDI oboe, HELI ERNITS oboe, SÉRGIO PIRES klarnet, JOSÉ CARLOS

DOMÍNGUEZ ALMELA klarnet, TAAVI ORRO bassethorn, MEELIS VIND

bassethorn, JAKOB PEÄSKE fagott, KRISTJAN KUNGLA fagott, MATTIAS

VIHMANN metsasarv, ARTUR REINPÖLD metsasarv, KALLE KOPPEL metsa-

sarv, NIKITA MATSUK metsasarv, MATI LUKK kontrabass

E · R · · O

Estonia pst 4
10148 Tallinn
tel 6 147 787
erso@erso.ee
www.erso.ee

Kuula ja vaata uuesti!

 ERSO.TV